

Carta del periodista kurd Nedim Türfent des de la presó:

Benvolguts membres del PEN,

Que estem acostumats a veure la vida a través de diferents lents no és motiu suficient per fer caure els ponts que han construït els nostres cors amb les paraules més elegants i amables. Les paraules, que ens estimem tant, construeixen ponts entre nosaltres. És cert, les llengües són de colors diferents, i cada paraula que fem servir té el to exacte i adequat que l'usuari ha considerat. Però és gràcies a aquests mosaics de cultura, a aquest jardí de persones i a la dansa rítmica de les llengües que podem escoltar-nos i, el que és més important, que ens entenem. Tot i que les nostres paraules sonen diferent en els diversos racons de la Terra, tenim l'oportunitat de trobar interessos comuns a través del llenguatge universal de la solidaritat.

La inestimable campanya de solidaritat que heu iniciat ens honra a tots, ha aconseguit arribar fins a les estrelles i a negar el significat de l'expressió "ulls que no veuen, cor que no sent". Aquestes campanyes significatives ens permetran sobrepassar les cortines que bloquen la paraula, superar les ombres que envolten l'encant de la vida i ens permetran superar junts els freds panys que coarten les nostres plomes. No ens agenollarem i deixarem una gota dels nostres versos a cada pàgina de la vida.

Parets de formigó glaçat; gàbies d'acer s'alcen al voltant dels escriptors, poetes i periodistes que no han usat res més que paraules per expressar les seves inquietuds i preocupacions. Sense comptar les plomes que han caigut com a ostatges, privades del seu dret a escriure; els nostres col·legues que romanen fora de les presons es veuen obligats a mesurar cada paraula que utilitzen amb balances de precisió d'un joier i a passar els seus pensaments per un sedàs. Intenten empresonar les idees dins els caps dels escriptors. Escapar-se de centres de detenció mental és un repte! Aquest dispositiu contra l'escriptura tracta de silenciar i intimidar els que usen les paraules amb l'espasa de Dàmocles, i silencien els que escriuen els seus pensaments amb el garrot de la presó. Cap de nosaltres pot ser lliure, tret que siguem capaços d'expressar-nos sense pors ni preocupacions. Ni tan sols si som capaços de trobar una agulla en un paller. A menys que la paraula i l'expressió siguin lliures, a menys que les idees puguin expressar-se, no avançarem i ens quedarem enrere. "Tant és el que et diguin, les paraules i les idees poden canviar el món", va dir John Keating a *El club dels poetes morts*. És imprescindible que cada idea, que cada paraula s'expressi perquè el món sigui més bell, perquè pugui lliurar-nos de la guerra i el conflicte i perquè sigui més habitable. Perquè un entorn de llibertat ens enforteix la capacitat de pensar.

Benvolguts membres del PEN,

Volem expressar el nostre agraïment infinit per tots els actes de solidaritat que heu realitzat fins ara o teniu previst fer en el futur. Mentre que algunes persones tracten d'asfixiar les nostres plomes amb un munt de terra de fossar, continuarem tenint-les i produint. Ens agradaria recordar-vos que, mentre tinguem el sabor de la solidaritat a l'abast de la mà, continuarem escrivint informes, històries, novel·les i poemes, línia a línia, lletra a lletra.

Esperem que l'Any Nou porti llibertat a l'expressió i a la paraula escrita.

Nedim Türfent

25 Desembre de 2018

Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu A-17 Koğuşu Van/Türkiye